

SCHAMINÉE <<

Afscheid

Henk Bleker heeft aangekondigd de politiek te zullen verlaten, na bijna twee jaar de scepter te hebben gezwaaid over de natuur in ons land. De petjes met 'Eerlijk, helder, Henk' kunnen voorgoed in de kast. Bij afscheid nemen hoort een feestje, maar ik weet nog niet wat voor feestje dat zal worden. Ik vermoed dat op veel plaatsen het glas wordt geheven en vlaggetjes worden opgehangen.

De geschiedschrijvers zullen over een tijdje hun oordeel vellen: heeft Bleker alleen maar braaf invulling gegeven aan het gedoogakkoord en had hij eigenlijk een heel ander beleid willen voeren, zoals diverse *boys and girls from the band* intussen hebben uitgesproken? Of we het antwoord op deze vraag ooit zullen kennen? Voorlopig moeten we het doen met een paar feiten. De onderwerpen die voortdurend de pers hebben gehaald – de nieuwe Natuurwet, de Ecologische Hoofdstructuur met haar robuuste verbindingen en de Hedwigepolder – zullen niet conform de wens van de gevallen staatssecretaris worden uitgevoerd, de bovenmaatse bezuinigingen op natuur zijn deels teruggedraaid, en misschien wel het allerbelangrijkste: het woord natuur wordt in de politiek weer uitgesproken zonder vieze smaak in de mond. De bakens zijn verzet, dat wel, en een nieuw evenwicht zal moeten worden gevonden, maar de natuur doet er weer toe, en daar ben ik blij om.

En Henk Bleker? Over hem maak ik me eerlijk gezegd weinig zorgen. Ongetwijfeld geniet hij thuis van de natuur om hem heen. Een schuw ree dat vroeg in de ochtend zijn erf bezoekt, een fazant die plotseling omhoog fladdert uit een bietenveld. Ik kijk uit naar zijn opvolger. **Ⓡ Joop Schaminée**